

עת"א 22179/11/17 - ע' ח' נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 22179-11-17 ח'(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'ניאנו
עותר	ע' ח' (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. העותר נידון למאסר מצטבר של 12 שנים ו-6 חודשים. 12 שנים בגין הרשעתו בעבירת הריגה, ו-6 חודשי מאסר בגין הרשעתו בעבירה של תקיפת בן זוג.

העותר נושא מאסרו מנובמבר 2014. מסווג לקטגוריה ב/1, אסיר אלמ"ב.

2. העותר מלין כנגד החלטת הרשות שדחתה בקשתו לשלבו בסבב חופשות.

3. נטען בעתירה כי העותר עומד בתנאים המזכים אותו לצאת לחופשות לאחר שריצה למעלה מרבע מתקופת מאסרו, השתתף בהליכים טיפוליים היה פעיל במסגרות התעסוקה והחינוך, לפיכך, החלטת הרשות שדחתה בקשתו הינה בלתיסבירה ויש להתערב בה.

4. התנגדות המשיב מבוססת בעיקרה על חוות דעת ועדת אלמ"ב שדנה בעניינו ב-7.2.18 ולא המליצה על יציאה לחופשות. (הועדה דנה לאחר הגשת העתירה) כעולה מחוות הדעת, העותר מביע מוטיבציה לעבור תהליך טיפולי, אך אינו מתמסר באופן מלא לתהליך הטיפול ויכולת ההפנמה שלו בשלב זה נמוכה. מתחיל לפתח תובנה ראשונית באשר לחלקיו האלימים. מודה בעבירות האלימות כלפי אשתו.

להערכת חברי הועדה העותר זקוק להעמקה בתחום האלימות בכלל ואלימות במשפחה, בפרט, בטרם ניתן יהיה לצפות להפחתת מסוכנותו.

עמוד 1

אשת העותר תמכה ביציאתו של העותר לחופשה נחרץ זאת, מהסיבות שפורטו בחלקו החסוי של הדו"ח, לא המליצה הועדה על הוצאתו של העותר לחופשות. לא היה שינוי בעמדת הועדה לעניין ההתייחסות עם האשה.

בנוסף, הפנה ב"כ המשיב לשתי ידיעות שהתקבלו בעניינו של העותר שהוצגו לעיוני בהסכמה. (מסתיימות בספרות 401 ו-874)

5. ב"כ העותר ציינה בטיעוניה כי המסקנה העולה מחוות דעת אלמ"ב ודו"ח של ראש טיפול כי העותר משתף פעולה והטענה כי לא נתרם עדיין מספיק מההליך הטיפולי אינה מצדיקה את החלטת הרשות. נטען כי בהמ"ש כבר הביע דעתו בעבר כי יציאה לחופשה תתאפשר גם אם האסיר לא השלים את כל ההליך, כמו בעניינו, ומאחר ולעותר יש מוטיבציה להמשיך בטיפול יש לקבל את העתירה.

6. לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים, עיינתי במידע החסוי ונתתי דעתי לעמדת ועדת אלמ"ב בחלקו החסוי של הדו"ח, הגעתי למסקנה כי העתירה אינה מניחה תשתית שיש בה כדי ללמד על פגם כלשהוא שנפל במסקנת הרשות.

במסגרת הליך זה נבדקת סבירות החלטת המשיב. בהמ"ש לא יחליף שיקול דעתו בשיקול דעת המשיב לא כל שכן בשיקול דעת של גורמים מקצועיים.

סוף דבר, העתירה נדחית.

ניתן היום, י"ט אדר תשע"ח, 06 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.